

ஸத்திய தரிசனம்.

1927-ம் ஆண்டு கர்நாடக ஜீவிய சரித்திரம்.

பாகம் 5- அத்தியாயம் 1.

முதல் அனுபவம்.

நான் காய்காடு வந்து சேர்வதற்குள் போனிக்விவிலிருந்து புறப்பட்டிருந்த கூட்டத்தார் முன்னரே இங்கு வந்து சேர்ந்திருந்தார்கள். ஆனால் எங்கள் திட்டப்படி காணே முதலில் வந்திருக்க வேண்டுமாயினும் நான் எதிர்பாராத வண்ணமாக இவ்வொன்றில் யுக்த சம்மந்தமாய் தடவிவிட்டு நேர்ந்தபடியானால், எங்கள் திட்டம் தவறிவிட்டபடியானால் போனிக்விவிலிருந்து வந்த கூட்டத்தாருக்கு வெளியேயான இடவசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது என் கடமையாக இருந்தது. அவர்களை எந்த ஆசிரமத்தில் எங்கே தங்கச் சொல்வதென்று எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆசிரமம் நான் அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்த ஸ்ரீ. ஆண்ட்ரூஸைச் சந்தித்து அவர் சொல்லிவைத்து நடத்து கொள்ளும்படி அறிவித்தேன்.

எனவே அவர் காங்கிரசு குலத்தில் தங்கவேண்டியதாயிற்று. அப்போது அவர்களை காலஞ்சென்ற சுவாமி சித்தாந்தரத்தார் மிக அன்புடன் நடத்தினார். பிறகு அவர்கள் சாத்திரிகேதனத்தில் தங்க சேர்த்து போதும் கவி ரவித்திர நாதரும், அவருடைய சிஷ்யர்களும் அவர்களை மிகக் அன்புடனேயே நடத்தினார்கள். அவர்கள் இவ்விடங்களில் பெற்ற அனுபவங்கள் எனக்கும் அவர்களுக்கும் மிகக் உதவியாயிருந்தன.

இந்தக் கவி ரவித்திரரும், சுவாமி சித்தாந்தரத்தாரும், ஆசிரியர் கரிசுரநாதரும் ஸ்ரீ. ஆண்ட்ரூஸைக் கருவியாகக் கொண்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீ. ஆண்ட்ரூஸ் தென்னாப்பிரிக்காவில் எப்போதும் காலத்திலும் அகாலத்திலும் இந்த மும்முரத்தினைப் பற்றியே அதிகம் பேசியிருக்கிறார். ஆதலின் ஸ்ரீ. ஆண்ட்ரூஸ் போனிக்விவிலுள்ள கூட்டத்தாருக்கு ஆசிரியர் கரிசுரநாதரவர்களைக் கெருவியாகச் சம்பந்தம் ஏற்படுத்தவேண்டுகிறார். இந்த ஆசிரியருக்குத் தனி ஆசிரமமில்லாவிட்டாலும் தமது வீட்டையே இக்கூட்டத்தாரர் சுவாமிசனத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டார். அவர்கள் ஆசிரமசூறைய இல்லாததை போனிக்விவிலே என்று கருத்துப் படி அவ்வளவு செனகரியங்களை யடைந்தார்கள்.

நான் பம்பாய்க்கு வந்து இறங்கிய போது போனிக்விவிலுள்ள கூட்டத்தார் சாத்திரிகேதனத்தில் இருப்பதாக அறிந்து கொண்டேன். ஆதலின் நான் கோகலையைச் சந்தித்தபின் இக்கூட்டத்தாரைக் காண விரும்பினேன்.

பம்பாயில் வரவேற்பு.

பம்பாயில் எனக்களித்த வரவேற்பின் போது நான் நிறு சத்தியங்கிரகமொன்று செய்வதற்குச் செனகரியம் வாங்கித் தந்தேன். ஸ்ரீ. ஜஹாங்கீர் பெட்டி வீட்டில் எனக்கு வரவேற்பு அளித்த போது குஜராத்தியில் பேசு எனக்குத் தெரியாமல், நாசரீகம் அதிகமாக நிலவிக் கொண்டிருந்த அக்கூட்டத்தில் தொழிலாளிகளுடனேயே கெருவியாக விடுத்து வந்த எனக்கு தெரியாமல் இருந்தது. அப்போது நான் கத்தியபார முறையில் உடையணிந்திருந்தேன். அது இப்போது நான் இருப்பதை விட நாசரீகமானதாகவே தோன்றிய போதிலும் அந்த மானிகையில் இருந்த நாசரீகத்தின் மூன் என்ப அப்பிராயங்கள் ஏற்குமோ என்ப துறத்தான் எனக்குச் சந்தேகமாயிருந்தது. ஆயினும் நான் வீ. பிரோவெரலின் ஆசிரமத்தில் ஒருவாறு அக்கூட்டத்தில் செனகரியமாக இருந்து வெளிவந்துவிட்டேன்.

பிறகு குஜராத்தியினர் எனக்கு உபசரித்தார்கள். அது உத்தமலால் நிருவேதியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அங்கே நடக்கப்போகின்ற விவரங்களை நான் எழுதிக்கொண்டு அறிவித்துக் கொள்ளும்படி அறிவித்தேன்.

இன்னும் வந்திருந்தார். ஆனால் அவர் அக்கூட்டத்தாருக்குத் தலைவராகவந்தாரா என்பது எனக்கு ரூபகமில்லை. அவர் ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் பேசினார். மற்றும் பலரும் ஆங்கிலத்தில் பேசியதாகவே எனக்கு ரூபகம். நான் பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வந்தபோது குஜராத்தியில் எனது வந்தனத்தைச் செலுத்தி ஆங்கிலத்தில் பேசுவது கூடாதென்றும் மறுத்துக்கொண்டேன். ஆனால் இவ்வாறு மறுக்கும்போது சிறிது யோசனாமயில்லை. ஏனெனின் வெளி தேசங்களில் அலைந்து விட்டு வந்த நான் சிரந்தாமாக அனுபவத்தில் இருந்தவரும் வழக்கத்தை எதிர்ப்பதற்கும் சிறிது யோசித்துத் தானே ஆவேண்டும். ஆனால் நான் குஜராத்தியில் பேசியது பற்றியாரும் அந்தர்ப்பத்தில் இருந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையில் என் எதிர்ப்பைக் கண்டு ஒவ்வொருவரும் சந்தோஷப்பட்டதைக் கண்டேன்.

இதனால் என் புதிய அபிப்பிராயங்களைத் தெரியாமாக எனது தேசத்தாருக்கு எடுத்துக் கூறலாமென்றும் தெரியும் எனக்கு ஏற்பட்டது. பம்பாயில் சில நாட்கள் தங்கிய பிறகு நான் கோகலையைச் சந்திக்கும் பொருட்டுப் பூஜாவுக்குப் போனேன்.

எங்களுக்கு உயிர்ப் பிச்சை கொடுங்கள்.

(அருப்புக்கோட்டை ஜீவகாருண்யப் பிரசார சபையின் 26-வது பிரசாரம்)

பெரியோர்களே! தாய்மார்களே!

பொங்கல் பண்டிகை வந்து விட்டது. எங்களின் இன்னுயிர் உடலுவிட்டுப் பிரிவடைந்துள்ளோம். காங்கிரசு அறிவித்தோம். இந்த அழகிய உலகத்தினிடையே இயற்கை இன்பம் அனுபவிக்க ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்ட காலவரையையுடையோருமில்லை. எங்கள் யாராவது கோரியால் இறந்து போனால் அதற்கு அழகிய மணிகள் மனிதர்களால் தரப்படும். உலகம் இறந்ததில் யாராவது இறந்தால் அவரின் துடிக்கிறீர்கள். தெய்வமே! எங்களைச் சாப்பிட்டு என்று ஒலிவருகிறோம். ஆண்டவனே! என்று அழகுகிறோம். அப்படியிருக்க எங்கள் இனிய உயிரைக் கொண்டு கொள்ள உங்களுக்கு எத்தனை கொண்டாட்டம்! என்ன களியாட்டம்!! என்ன மதிப்பு!!! எதென்ற அபியாயம்! உங்கள் மேல் சிறு காயம் பட்டாலும் எவ்வளவு வேதனை யடைகின்றீர்கள்! அப்படியிருக்க எங்களை விழ்த்தி கத்தி கொண்டு இரத்தம் சிந்தி அழக்கும் பொழுது நீங்கள் அனுபவிக்கும் வேதனையில் பதின்மடங்கு எங்களுக்கு இருக்காதா? நாங்கள் உணர்ச்சியற்ற கல்லா? மண்ணா? பெரியோர்களே! அருளாளர்களே! அன்புத்தாய்மார்களே! சற்று ஆராய்ந்து பாருங்கள். கருணைகொண்டு கோக்கும் கன். அன்புன்கொண்டு எங்களை வதை செய்வது தர்மம், சியாயமா என்று சிந்தியுங்கள். நாங்கள் என்ன செய்யவல்லோம்! தஞ்சம் என்று உங்களை உயிர்ப்பிச்சை கொடுக்கும்படி கேளுகிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். அன்பர்களே! கருணைகொண்டு எங்களுக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுங்கள்.

உங்களின் அடிவணக்கும், தொழை ஆடு, கோழிகள்.

வைதீகரின் வாழ்க்கை.

ஸ்ரீ அ. கு. அண்ணாமலை எழுதியது.

8-வது அத்தியாயம்.

ஒரு மணத்திற்கு இரு மணங்கள்.

ஆனந்தபுரியில் வைதீகரின் தங்கையான கோமதி தன் கணவனைத் தானடி மங்கள கல்லூரியின் பரமேஸ்வரனுக்கு அவன் பிரதானியை வைதீகர் வந்த விபரத்தைத் தவிர கல்யாண விஷயமாய் வந்திருப்பாருடன் தாங்கள் நினைத்த விஷயத்தைச் சொல்லிய வைதீகரே விஷயத்தைச் சொல்லிய விபரத்தைத் தவிர, பல் வைத்தியம் பார்க்கச் சென்றார். வராததைப் பற்றியும், தாங்கள் வைதீகரிடம் சொல்லிய யுறுப்பிய பல் வைத்தியரை விசாரிக்கப் போனதில் அவர் மனைவியைக் கொண்டு அந்தமாளிக்குப் போய் விட்டதாகச் செய்தி கிடைத்த தென்றும் எழுதி யனுப்பினார்.

சில நாட்கள் சென்றன. மங்கள கல்லூரியிலிருந்து பரமேஸ்வரனு வெழுதப்பட்டு ஒரு கடிதம் வந்தது. அது பின் வருமாறு:—

“சுவாமி மாமா அவர்கள் சமூகத்திற்கு பரமேஸ்வரன் அகேச நமஸ்காரம். உபய சேஷம். கடிதம் கிடைத்தது. படித்துத் திடுக்கிட்டேன். என் தங்கை அசோகை திருமணத்திற்குப் பக்குவமாயிருக்கிறாள். என் கொள்கையும், நம்கள் குடும்பத்தின் கொள்கையும் அகேசமாய் ஒத்திருப்பது கடிவளின் கிருபையே. தங்கை குமாறனும், எனது அத்தாணுமாய் சுப்பிரமணியாச்சாரியாருக்கு என் தங்கை அசோகையை மண முடிக்கலாமென எண்ணுகிறேன். என் அண்ணிய வேண்டுகோள் மீதே. என் பிதாவை விடப்பற்றி முன்னமேயே சொல்லியிருக்கின்றார். பல் விடக்களில் தேடிமாய் என் பிதா தென்படவில்லை. நான் விட்டபடி விட்டும். குடும்பம் கலைக் குவியல்தானே. அகிலேயே மிகமுடிவானின்பமாயிருப்பதே அறிவு. பல் சித்தத்தான் பிரபஞ்சத்தில் ஜீவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அனைத்திற்கும் கோபமும் வருத்தமுமடைந்தால் ஜீவிய வாழ்க்கை நாச வாழ்க்கையாகிவிடும். தெரியாமெனும் பிரிய வேறிக் கொண்டு ஊக்க மெனும் கடிவளத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு தீவிரமாக என் வாழ்க்கையை விற்றகிவிட்டேன். என் அண்ணை இன்னும் சில தினங்களில் அவ்விடம் வருவார். மற்ற விஷயங்கள் கேரில் பேசிக் கொள்ளுங்கள். குடும்பங்களைக் கெடுப்பதும், சந்தோஷத்தை நசுக்கும் விஷயமும், தீமையே வடிவமானதுமான வரதகரணப் பேயை விவேக மென்னும் கோலா லடித்துத் துரத்தி விடுவோம். அவ னன்றி யோரணுவ முகையாதனரே? மணம் மங்களமாய் முடிய மகேஸ்வரனிடம் பிரார்த்திக்கிறேன்”.

இதை அறிந்த கோமதியின் குடும்பம் சந்தோஷ சாகரத்தில் கீழ்க்கிடந்தது.

நாட்கள் சில கழிந்தன. கோமதியின் இவ்வறிந்த பரமேஸ்வரனின் தாய் வந்தாள். தன் கணவனைப் பற்றிய விஷயங்களை விசாரித்து வருகிறாள். பின் கோமதியை நாயகனும் கூறிய தைரிய வசனங்களால் தேயினாள்.

திருமணப் பேச்சு உதித்தது. கோமதியும் அவன் புருஷனும் பரமேஸ்வரனின் தாயான சரஸ்வதியும் உணவருகிய ஊன் தாம்பூலம் தரித்துக் கொண்டு பேசினார்கள்.

சரஸ்வதி—சாரி. முகூர்த்தம் எப்போது வைத்துக் கொள்வோம்?

கோமதியின் கணவன்— அடுத்த காந்திசை மாதம் 15-ல் கல் மூகூர்த்தம் தீயும்.

சா—அப்படியானால் வந்தினைத்தையே கமது திருமண சபிணமாக வைத்துக் கொள்வோம்.

கோமதி—வைத்துக் கொள்ளாம். ஆனால் புத்திரி ஜானகிக்கு பணம் முடிக்கப் பின் தான் சுப்பிரமணியனுக்கு முடிக்கலாமெனத் தீர்மானித்திருக்கிறோம்.

கோ. கணவன்—ஆம். அது தான் சியாயம். ஏனெனில் உலகனைப் போல் சாங்கரும் பால்ய விவாகக் கூடாதென இதுவரை ஜானகிக்கு மண முடியா திருக்கோம். இப்போது பக்குவமாகி ஆண்டு களிரும் கட்டி விட்டன. இனி தாமதித்தல் ஒழுங்கில்லை.

சா—உண்மை. நாங்களு மகையுத் தேரித்தே. அசோகைக்கு மகைவல் மண முடிக்கத் தீர்மானித்தோம். எங்கள் வீட்டிலும் அவரின்வாததால் நீங்கள் சொல்லுபிறகு கேட்கிறோம். அவர் திருமல் வந்த பின் திருமணம் முடிக்கலாமென்றாலும், பரமேஸ்வரன் இப்பொழுதே கட்டாயம் முடிக்க வேண்டுமென்ப பிடிவாதம் செய்கிறார்.

கோ. கணவன்—சாரி. எனக்கு இன்னொரு யோசனை தோன்றுகிறது. அநாவது, இவ்வூரிலேயே ஒரே கல்யாணமாக பரமேஸ்வரனுக்கு ஜானகியையும், சுப்பிரமணியனுக்கு அசோகையையும் முடித்து விடுவோம். இது பல வகையிலும் சிறப்பு.

கோமதி—ஆம் ஆம். கல்யாண சபை. இப்படியே செய்ய வேண்டும். இது பருத்திச் செடி புடனவையாகச் சாய்த்தது போலிருக்கும்.

சா—இரட்டைச் சமம்தம். இருபங்குச் சந்தோஷம். கொண்டையில் பூ பூத்தது போலிருக்கிறது. செல்லம் சகக்கம். இரண்டு ஜோலிகளும் ஒரே சாயத்தில் முடித்து விடும். மிக்க கலமான தக்க யோசனை.

கோ. கணவன்—அடுத்த மாதம் 15-த்தேதி மணம். இரு தினங்கட்கு முன்னாலேயே யிக்கு வந்துவிடுங்கள். மற்ற விஷயங்கள் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

கோமதியின் கணவர் உலக ஞானம் பெற்றவர். இவர்க் கூட்டாய்த்தின் போலீஸ் தான் கமது வைதீகர் தன் புத்திரி அசோகையைப் பால்ய விவாக மென்னும் படு குழியில் தன்னாதிருக்கார். ஏனெனின், பல்வகையிலும் இவர்க் தயவு வைத்திருக்கிற தேவையைப் பற்றித் தயவு விவாகம் தக்க வாழ்க்கைக்கு வித்தம். பால்ய விவாகம் வாய்க்கக்கூடு வித்தம். இதை விடக் கொடியதும், பாபகரமானதும், துக்க மயமானதும், இரத்தக் கண்ணீர் சிந்தக் கூடியதும் வெறுமன்து மில்லை என்பது மிகையாகா.

ஸ்ரீ ஆஸ்திரியரின் அகிசய சக்சி.

பால் டைபல் என்னும் ஆஸ்திரியர் சில அகிசயமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். அவர் கூறிய சட்டியில் தன் கையைக் குத்தி சட்டியுற மறுபுறம் வரும்படி செய்கிறார். அதுபோல் யாசொகு தீங்கு விளைவிக்கலாம். உடம்பில் எந்தப் பகுதியினும் கொஞ்சம் சதை யை வெட்டி எடுத்து விட்டால் தமது மானச சக்தியால் சில கிமிஷங்களில் அந்த இடத்தைக் குணப்படுத்தி முன்போல் செய்து விடுகிறார். மற்றும் தமது மானச சக்தியினால் உடலின் எப்பகுதியினும் சாயப்படுத்தாமல் இரத்தம் தோலைப் பிளந்து பரிட்டுக் கொண்டு கொள்கிறார். இதைச் செய்கிறார். அவர் உடம்பின் தையை வெட்டிக்கொண்டு குணப்படுத்திய பின்னர், அணுகுகளிக் கண்களை மூடும் பார்த்தாலும் அங்கு வலி இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. இந்த அகிசய சக்தியை மனிதர் சரீரத்தில் இவ்வளவுதகுத்துச் செய்வார் என்று தெரிகிறது.

சாதி தலை பிழம்பிப்பு பந்த மந்தி
 ஏதவநவத் தச்சுமை நாம
 ரோது மந்தியெப்பொருட்து வெவ்விட
 தந்தம் பீரவா நின்றுகித்த ரெய்யுத்
 கோரிய மாந்தா வெளியைவையிழ
 நிறைவான தரிய வாய்வைத்
 தீதில் பரமம் பொருளைத் தீருவருவே
 தீணவாகச் சித்தை செய்வம்.

நாடார் குல மித்திரன்

விபவ ஞ்சித்திரை யீ உயுே உ

நமது 12-வது மகாநாடு.

நமது நாடார் மகாஜன சங்கம் 12-வது மகா நாடு அருப்புக்கோட்டையில் நடத்தவேண்டுமென்று அழைத்த படி காலம் கடத்தாமல் மகாநாடு நடைபெறவேண்டிய காலமாகிய ஜூலை மாதத்தில் நடத்துவதென்ற உபசாணக் கமிட்டி நியமனமாகி வேலை ஆரம்பிக்கப்பெற்றிருக்கும் முழுவிடங்களும் மற்றேரிடத்திற்கு பிரகரித்திருக்கின்றன. இம்மகாநாடு செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு அருப்புக்கோட்டை கனம் தங்கிய உறவின் முறை நாடார்கள் சகல ஒத்தாசைகளும் செய்வதாக ஒப்புக்கொண்டு பொது நிலங்களை மகாநாட்டுக்கு வேண்டிய வகையும் உபயோகித்துக்கொள்ளும் ம்படி உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்கள். வாலிப நண்பர்கள் பலர் உற்சாகமாய் வேலை செய்ய முன் வந்திருக்கின்றார்கள். மதுரை, தூத்துக்குடி முதலிய வெளிநூர்களில் வசிக்கும் அருப்புக்கோட்டை நாடார் கணவான்களும், வாலிபர்களும் கணவான்கள் திருமகாநாட்டுக்கு திறமையான வேலை செய்ய மனப்பூர்வமாய் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். பொதுவாக ஜனங்களின் வரும்மகாநாடு நடத்துவதில் மிகுந்த பாபப்புக்காட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். மதிப்பு வாய்ந்த மாபெருந்தலைவரொருவரை மகாநாட்டுக்குக் கொள்வ அக்கிராசனராகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த கவன முடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அது விஷயமாக வைகாசி 11 (14-28-ல்) கூடப்போகும் ஒரு விசேஷக் கூட்டத்திற்கு நாடார் மகாஜன சங்கம், கௌன்ஸில் மெம்பர்களின் வகையும் மற்றும் பல முக்கியஸ்தர்களையும் வந்து செரும்படி அழைத்திருக்கின்றார்கள். ஆலகயால் மகாநாடு இம்முறை வெகு சிறப்புடன் நடைபெறு மென்று நம்புகின்றோம்.

நாடார் குல மக்கள் யாவரும் இம்மகாநாடு நன்கு நடைபெறுவதற்கு உற்சாகம் காட்டுவதும்...

தாசைகளும் செய்வார்களென்றே நம்புகின்றோம். இவ்வருப்புக்கோட்டையில் எவ்வளவு பெரிய முக்கியமான பொதுக்காரியங்கள் நடந்த காலத்திலும், விருதாசகர்களும் தங்கிய நாடார் சமுதாயங்கள் அதிகமாய் வந்திருந்து மிகுந்த ஒத்தாசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள். கமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன் இவ்வூர் அமுதாசினிகேள்வார் ஆலைக்கும்பாடு பிஷேகத்தின் போது ஊர் தாங்க முடியாத ஜனக்கூட்டமும், மிகுந்த ஆரவாரமும் உண்டான போது எப்படி இதில் திருத்த காமாய்ச்சுமாளித்துக் கொள்வதென்று திகைப்பற்றிருக்கக்கால் அவர்கள் (விருதாசகர் நாடார்கள்) பொறுப்புேற்று திறமையாகவும், திருப்திகாமாகவும் நடத்தி வைத்த நன்றி என்றும் மறக்கத்தக்க கன்று ஆகையால் இம்மகாநாடு செய்வனே நடைபெறுவதற்கு நாடார் குல மக்கள் ஆணவோருடைய பேருதவியையும் பெரிதும் வேண்டுவதுடன், விருதாசகர் நாடார்கள் பேருதவியை விசேஷமாக உபசரிக்கக் கமிட்டியார் எதிர்பார்க்கக் கூடு மென்பதை யும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். ஆகையால் விருதாசகர் நாடார் பொதுஜனாபிமானிகளையும் மற்றும் பல நாடார் குலபிராணிகளின் வகையும் மகாநாடு நடைபெற வேண்டியிருக்கிறதுக் கொள்ளக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். ஏற்கனவே நமக்கு வரக்களித்த நாடார் மகாஜன சங்கம் காரிய தரிசிகளும், மாஜிக் காரியதரிசிகளும் மகாநாட்டுக்கு மனப்பூர்வமான ஒத்தாசை செய்யும்படி கோருகின்றோம்.

திரு. கண்ணப்பர் வெற்றி.

“நிராவிடன்” ஆசிரியர் திரு. கண்ணப்பரை திருவண்ணாமலை திருக்கோயிலில் சுவாமி தரிசனம் செய்யவிடாமல் தடுத்துக் கோயிற் கதவை அடைத்துக்கொண்ட இரண்டு குருக்கள் மீது கொடுத்திருந்த வழக்கு, திரு. கண்ணப்பருக்கு அனுகூலமாகி திரு குருக்களும் தலைக்கு அது ரூபாய் வீதம் அபராதம் விதிப்பாதி தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வழக்கு கமார் ஒரு வருஷமாக நடந்துவந்தது. வழக்கின் முடிவை தமிழ் நாட்டார் வெகு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஏனென்றால், தமிழ் நாட்டினுள்ள தேவாலயங்களைவிடவும், புராண சோசோழ பாண்டிய மன்னர், குறு நில மன்னர், தற்கால ஜயீந்தார், மிராசுதார் முதலிய பிராமணரல்லாத பக்தர்களால் கட்டப்பட்டனவையென்ற பிராமணர்கள்க்குக் கோயிலில் எவ்விதப் பாத்தியமும் கிடையாது. அங்ஙனியிருக்க, கோயிற் பூனை தேவர்க்குஞ்சு” தென்பது போல் பிராமணர்கள் ஆண்டவனுக்குகூடப் பயப்படாமல் கோயில்களில் பற்பல அக்கிரமங்களைச் செய்து வருவதுடன் கோயிலை அவர்களப்பன் வீட்டுச் சொத்துப்போலவேணவிக்கொண்டு கோயிற் கட்டியவர்களையே கோயிலுக்குள் விடாமற் படுக்கவும், அவர்கள் மீது கமார் சியம் தொடரவும், ஒருவருக்கொருவர் கோள் முட்டி கோட்டிக் கார்புகளாக்கவுமான அக்கிரமங்களைச் செய்து முடியாது. இவ்வக்கிரமங்கள் ஏனைய நாட்டைப் பார்க்கிலும் தமிழ் நாட்டிலே மிகவும் அதிகமாக நடைபெறுவதற்குக் காரணமாகியிருக்கின்றன.

வாலிப நாடார் 3-வது மகாநாடு, அருப்புக்கோட்டை.

அருப்புக்கோட்டை வாலிப நாடார்கள் இன்ன பொதுக் கூட்ட வெள்ளி 6-5-28 ரூபியற்றித் திழை மானி 6 மணிக்கு 12-வது மகாநாட்டு வாலிப யார் ஜெனரல் கேப்டன் திருவாளர். ச. ச. பழனிச்சாமி நாடார் அவர்கள் தலைமையில் தீரு மு. மு. வாசக சாலையில் கூடியது. அவ்வமயம் மதுரை, சும்பகோணம் ஆகிய விடங்களில் சட்டத்தேரியதே போல் கம்மலில் கூட விருக்கும் 12-வது மகாநாட்டின் போது வாலிப நாடார் 3-வது மகாநாட்டை அதி சிறப்பாய் நடத்தி வைக்க வேண்டுமென்றும், தீருக்கண்டவாறு மகாநாட்டுக்கு உபசரிக்கக் கமிட்டி உத்தியோகஸ்தர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதென்றும், உபசரிக்கக் கமிட்டி அகத்தினர்களை ஒரு ரூபாய் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்றும், கௌரவ அக்கிராசனரையும், மகாநாடு கூடும் தேதியையும் தேர்ந்தெடுப்பீட்டு அழைப்பு கோட்டி மக்கள் வெளிநூர்களுக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மானம் கள் நிறைவேற்றப் பெற்றன.

அத்துக்குடி, விருதாசகர், மதுரை பிரபல வியாபாரியும், பேங்கு மான ஸ்ரீமான் மா. வே. மாயநாடார் அவர்களின் திருக் குமாரரும், அருப்புக்கோட்டை வாசியும், வாலிப சிஷேஷ் நூரான திருவாளர் மா. மானிக்கவேலு நாடார் அவர்கள் உபசரிக்கக் கமிட்டி சேர்மனாகவும், திருவாளர். சி.வ. பெ. பழனிச்சாமி நாடார் அவர்கள் லைஸ் சேர்மனாகவும், திருவாளர்களான, அ. கு. அண்ணாமலை நாடார், செ. இராமசாமி நாடார் ஆகியவர்கள் காரியதரிசினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றனர்.

மகாநாடு கூடும் தேதியும், கௌரவ அக்கிராசனர் நியமனமும் பின்னர் அறிவிக்கப்படும். ஆங்காங்குள்ள வாலிப நாடார்கள் இது விஷயத்தில் சிரத்தையெடுத்த அதிகமான பேர்கள் விஜயது செய்வார்களென எதிர்பார்க்கின்றோம் என்ற காரியதரிசிகள் எழுதிக்கொள்ளும்.

சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒரு அங்கிய வெள்ளைக்காரன் கோயிலுக்கு வந்தால் தம் வீட்டுக்குப் புதிதாய் வரும் மருமகப்பிள்ளைக்கு வாயிலில் நின்ற மாலை சாற்றி மரியாதை செய்து அழைத்துச் செல்வதுபோல் மாலை சாற்றி பூரண சும்பம் வைத்து உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு போய் எல்லாவற்றையும் காட்டுவதுடன் ரகசிய அறைகளை யுக்கூடத் திறந்து காட்டுவார்கள். கோயிலைச் சுற்றியுள்ள ஒரு பிராமணரல்லாத பக்தனுக்குச் சுவாமியைப் பார்ப்பதற்குக்கூட உரிமை கிடையாது என்று சொல்வார்கள். இவ்வியாயத்தை அடியோடு தொலைப்பதற்குப் பிராமணரல்லாத பிரபுக்களுக்கும், ஜயீந்தார்கள்க்கும் இன்னும் சரியான மனாவரையில்லை. இத் தடுமாற்ற முள்ள காலத்தில் மிகவும் தைரியமுடன் இவ்வழக்குக் கொடுத்த திரு. கண்ணப்பருக்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

வழக்கில் ஆதிமுதல் அந்தம் வரையும் சலிப்பின் தமது கடமைமையச் செலுத்தி முடிவில் வெற்றி பெற்றதை நினைத்து மிகவும் பாராட்டுகின்றோம். திரு. கண்ணப்பரைப் போன்று எல்லாத் தேசாபிமானிகளும் அநீதமதம், ஆபாச சாஸ்திரம் முதலிய வற்றைக் கட்டுப்படுத்தி மக்களை மயக்கும் மாயவலைகளை அறுத்தெறித்து அன்பாணியத்தில் அறக்கடவுளைத் துதிக்கும் ஆற்றலைக் கொள்ள எதுகர்மாக முன் வருவார்களா?

நாடார் 12-வது மகாநாடு.

நாடார் மகாஜன சங்கம், 12-வது மகாநாட்டை அருப்புக்கோட்டையில் நடத்துவதாக சும்பகோணத்தில் அழைத்ததற்கிணங்க, கனம் தங்கிய உறவின் முறைபார் ஒத்தாசையாலும், மகாஜனங்களின் ஊக்கத்தாலும் உபசரிக்கக் கமிட்டி நியமனமாகி மகாநாட்டின் வேலைகள் தீவிரமாய் நடந்து வருகின்றன. நாடார் மகாஜனங்கள் சமுதே சீர் திருத்த விஷயங்களில் மாத்திரம் இதுவரை வேலை செய்து வந்திருந்தாலும், மத சீர்திருத்த விஷயங்களில் தங்களுக்குள்ளாயினும் ஒரு வித ஒற்றுமையான தீர்மானங்களைச் செய்துக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமாய் விந்த நாடார்களுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது.

தனிவரும், வாய்ப்போகிற யால் கமிஷன் முன்னிலையில் நமக்கு வேண்டிய காரியங்களைக் குறித்து சாட்சியங்கொடுக்க வேண்டிய விஷயங்களும் தீர்மானிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது.

முக்கியமாய் ஏழை மனவார் சகாயத்தியைப்பற்றி மதுரையில் கூடிய ஸ்டேஷன் ஜெனரல் மீட்டிங் கில் தீர்மானித்தபடி இதுவரை மகாநாடு ஒன்றும் நடைபெற்றுப் பதாலும், அது விஷயமாய் பொது ஜனங்களுக்குள்ள இரண்டு வித அபிப்பிராயங்களிருப்பதாலும் விஷ தீர்மானத்தைப்பற்றி மறுபடியும் ஆலோசனை செய்து தீர்மானிக்கவும் வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகையால் மகாநாடு நன்றாய் நடைபெறுமாறு வேண்டிய சகாயங்களை நாடார் மகாஜனங்கள் செய்வார்களென்றும் கமிட்டிக்கை வரவேற்புக் கமிட்டியாருக்குண்ட டசரியினும், நடக்கப்போகிற மகாநாடானது அநேக முக்கியமான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி நடத்திவைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் கூடுவதாயிருப்பதால் ஒவ்வொருவரின் முன்னிலையிலும் களம் வாலிபர்களும் திரளாக விஜயது செய்து ஒத்தாசை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

முதல் நாள் தலைமைவகை வேண்டிய கௌரவ அக்கிராசனர் தெரிந்தெடுப்பதற்காக அடுத்த வைகாசி 11 (14-28) திங்களினிழைம யன்று மீட்டிங் நடத்துவதாய்த் தீர்மானித்து அழைப்புக் கடிதங்கள் பலருக்கும் அனுப்பிவருகின்றார்கள். எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் அழைப்பு அனுப்பவேண்டியதே உபசரிக்கக் கமிட்டியாரின் உத்தியோகமும் ரூபாய்கமின்றும், சரியான க்ஷவாசம் தெரியாமலும் அழைப்புக்கடிதம் அனுப்பிவிட்டுப் பட்டிருப்பின் அதைப் பொருட்படுத்தா தாங்கள் கிறியுத் செய்து தங்களின் மேலான அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து ஒத்தாசை செய்யும்படி உபசரிக்கக் கமிட்டியாரின் உத்தியோகமும் மிகுந்த ஒத்தாசையாயிருக்கும்.

ஓர் உபசரிக்கக் கமிட்டி மெட்டியூர்.

சுமாம் அத்தியாயம்.

3. ஒரு பெண்மணியின் தீரம்.

இப்போது மிஸ்டர். என்சோம்பினிடமிருந்து எனக்கு ஒரு செய்தி கிடைத்தது. மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து கரையிலிருந்து வேண்டாமென்றும், மாலை வரையில் பொறுத்திருக்கும்படியும், என்னைப் பத்திரமாய் வீடு கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதற்குக் கூடப் போலீஸ் தலைவரை அணுப்புவதாகவும், ஆனால் என் குடும்பத்தார் எப்போது வேண்டுமானாலும் இறங்கிப் போகலாமென்றும் அவர் சொல்லி அணுப்பியிருந்தார். சட்டப்படி இது கட்டணமாகாதது. என்னை இறங்க அனுமதிக்க வேண்டாமென்று உபநிஷேபங்களுக்கு போசனை யும், இறங்கினால் அபாயம் காத்திருக்கிறதென்று எனக்கு எச்சரிக்கையாகியும் வரும். ஆனால் என்னைக் கட்டாயம் படுத்தி இறங்காமல் தடுப்பதற்குக் கப்பற்சேவகருக்கு அதிகாரம் கிடையாது. எனினும் கான் மேற்படி போசனையை ஏற்றுக் கொள்ளுவதே உசிதமென்று முடிவுக்கு வந்தேன். என் மனைவி மக்களை என்னுடைய சொந்த வீட்டுக்கு அணுப்புவதற்குப் பதிலாக எடுத்து பழைய கண்பரும் கட்டிக்கொடுமாண பார்வியி ருடையது கட்டிட்டுக் கு அணுப்பி வைத்தேன். அவர்களை அங்கு வந்து சந்திப்பதாகச் சொன்னேன்.

பிரயாணிகள் எல்லோரும் இறங்கிய பின்னர், தாதா அப்துல்லாவின் வங்கியை என்னுடைய கண்பருமைய மிஸ்டர் லாப்டன் கப்பலுக்கு வந்து என்னைப் பார்த்தார். கான் ஏன் இன்னும் இறங்கவில்லை யென்று அவர் வினாவினார். மிஸ்டர் என்சோம்பின் கடிதத்தைப் பற்றி அவரிடம் சொன்னேன். சாயக்காலம் வரையில் காத்தக் கொண்டு இருப்பேன் என்று சொன்னேன். அப்போது இரவில் திருடன் அல்லது குற்றவாளியைப் போல் காரில் தடுத்து வந்து அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனக்குப் பயமாயிராவிட்டால் தம்முடைய அச்சமே புறப்பட்டு வரும்படியும், எதுவுமே கடவாதது போல் காக்கக் கான் கட்டையாகக் கருகுகுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றும் அவர் கூறினார். "கான் பயப்படுகிறேன் என்று கிணங்கவில்லை. மிஸ்டர் என்சோம்பின் போசனையை கிரகரித்தல் உசிதமாகுமா என்பது தான் கேள்வி. இவ்விஷயத்தில் கப்பற்சேவகருக்கு ஏதேனும் பொறுப்புண்டா என்றும் கான் கிணங்க வேண்டும்." என்று கான் சொன்னேன்.

மிஸ்டர் லாப்டனின் போசனை.

மிஸ்டர் லாப்டன் புன்னகை புரிந்து கூறியதாகது:—"மிஸ்டர் என்சோம்பின் போசனையை மறித்து கப்பலுக்கு வந்து வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னது விட்டாயி் அவர் உங்களைமுன்ன பரிசயத்தினால் கூறுகிறாரென்றும், வேறு அந்தாகக் கொடுக்காதது கூறவில்லை யென்பதற்கும் ஆதாரமென்ன இருக்கிறது? பட்டணத்தில் என்ன கட்டத்தென்பதைப் பற்றி உங்களை விட எனக்கு அதிகம் தெரியும். அந்நிகழ்ச்சிகளுக்கு மிஸ்டர் என்சோம்பின் எவ்வளவு தரம் காரண பூதரானவர் என்பதையும் அறிவேன்."

கான் தலையை யசைத்துக் குறுக்கிட முயன்றேன். ஆனால் அவர் விடாமல் மேலும் சொன்னதாகது:—"அவர் மறித்த சேக்கங்களுடன் சொல்லாதது வேலைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அவருடைய போசனையின்படி நீங்கள் கட்டத்தால் பெரிதும் அபேசாவதற்குக் காரணியென்று கான் கிட்டமாக அபிப்பிராயம் படுகிறேன். ஆகவே நீங்கள் ஆயத்தமாயிருந்தால் இப்போதே என்னுடன் புறப்பட்டு வாருங்கள். உபநிஷேபம் கட்டுமைய மணியார் அவருடைய பொறுப்பு உண்மையில் கட்டுமையதே யாகும். அவர் தாதா அப்துல்லா கம்பெனியிக்குப் பதில் சொல்லவேண்டியவர். அவர்கள் என்ன கிணப்பாக்கின்றது எனக்கு கண்டு தெரியும். இப்போராட்டத்தில் அவர்கள் அரிய தைரியம் காட்டிவந்திருக்கிறார்கள்."

"அப்படியானால் போவோம். கான் ஆயத்தம் செய்யவேண்டிய தெருவாயில்லை. தலைப்பாகையை வைத்துக்

தென்னுப்பிரிக்கா சத்தியாக்ரஹம்.

மகாத்மா காந்தி எழுதியது.

கொண்டு விளம்பவேண்டியதுதான். உபநிஷேபமில் சர்வலிவிட்டுப் புறப்படுவோம்" என்ருேன். அவ்வாறு உபநிஷேபமில் விடைபெற்றுக் கொண்டோம்.

மிஸ்டர் லாப்டன் டர்பனில் பெயர் பெற்ற ஆட்வோகேட். இத்தியா திருப்புவதற்கு முன்னாலே அவருடன் கெருக்கிப்பழகி யிருக்கேன்" கட்டமான வழக்குகளில் அவரை கான் கலந்து கொள்வதுண்டு. பல முறை அவரை என் வழக்குகளில் பெரிய (வீனியர்) வக்கிலாக அமர்த்தி யிருக்கிறேன். அவர் கல்ல தீர, கிடிகாத்திர தேச முன்னவர்.

தந்தோட் கோண்டார்.

காரின் முக்கியமான வீதி வழியே காக்கன் போகவேண்டி யிருந்தது. காக்கன் புறப்பட்டபோது "மாலை காலை மணி இருக்கும். வாணத்தில் மேகங்கள் மூழ்த்த சூரியனை மறைத்திருந்தன. என்மீயின் வீட்டுக்கு கட்டி செல்லக் குறைந்தது ஒரு மணி கோடி பிடிக்கும். கட்டணமாய் சாதாரணமாய் எப்போதும் காணக்கூடிய அளவுக்கு மேல் ஜனங்கள் அதிகமாயில்லை. காக்கன் இறங்கியதும் சிறுவர் சிலர் எங்கே பார்த்தார்கள். ஒரு தனி வீதமான தலைப்பாகை தரித்த இத்தியன் கான் ஒருவேளையாதலால், அவர்கள் உடனே என்னை இன்னுடைய அறிந்த 'காந்தி' 'காந்தி' 'அடி' 'குத்து' என்று உச்சரித்துக் கொண்டு எங்களுக்கு வந்தார்கள். சிலர் கூறும்படியான எங்கள் வீதி வீட்டுக்கு வந்தார்கள். வயது முதிர்ந்த வெள்ளைக்காரர் சிலரும் அப்போது கருடன் சேர்ந்தகொண்டனர். வரலாக் கலக்காரர் கட்டம் பெருகி வந்தது. கால் கட்டையாகச் செல்வது அபாயம் என்று மிஸ்டர் லாப்டன் எண்ணினார். ஆதலின் ரிக்கவாண்டி ஒன்றைக் கவி அழைத்தார். மணியர் கன் இழுக்கும் வண்டியில் உட்காருதல் எனக்குப் பெரும் அருவருப்பை அளித்தபடியால், இதற்கு முன் காண் ரிக்காவில் ஏறியதே கிடையாது. ஆனால் இப்போது அவ்வண்டியில் உட்காருதல் என் கடமைமென்று கருதினேன். பகவான் எவனைக் காப்பாற்றத் திருவுண்டுகொண்டு விட்டாரோ, அவன் விரும்பினாலும் பாவக் குழியில் விழ முடியாதென்பதை என்வாழ்கள் அபாவத்தில் ஐந்தாமு முறை அறிந்திருக்கிறேன். இம்முறை யும் காண் விரும்பு படவில்லை யென்றும் அதன் பொருட்டு என்னைக் கிரிதம் பாராட்டிக் கொள்வதற்கில்லை. ரிக்காவை இழுப்போர் சிலரை சாதிபார். வெள்ளைக்காரன்—பெரிய வர்களுள் சிறுவர்களும்—ரிக்ஷா டுட் கையப் பயமுறுத்தினார்கள். அவனுடைய ரிக்ஷாவில் என்னை ஏறிக்கொண்டால் அவனை அடித்துப் போடுவதுடன் ரிக்ஷாவையும் உடைத்துக் கொறுக்கிவிடுவோமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே ரிக்ஷா சிறுவன் "இல்லை இல்லை" என்று சொல்லிவிட்டு டுட்டம் பிடித்தான். இவ்வாறு ரிக்ஷாவும் உடைக்கப்பட்டிருந்தது காண் தப்பினேன்.

உயிர் ஆகை இழந்தேன்.

கால் கட்டையாகச் செல்வதையின் இப்போது எங்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல் போயிற்று. ஜனக் கட்டம் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தது. காக்கன் ஒவ்வொரு எடுத்து வைப்பதற்குமும், கட்டம் பெருக்கிகொண்டேயிருந்தது. மேற்படி வீதியை காக்கன் அடைந்தபோது கட்டம் பிரமாண்டமாகி விட்டது. திடீரென ஒருவன் மிஸ்டர் லாப்டனைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான். ஆதலின் அவர் என்னருடில் வராதே

வில்லை. கட்டத்தினர் என்னைத் திட்ட ஆரம்பித்தார்கள். கந்தனையும், மற்றும் கையிலகப்பட்ட பொருள்களையும் அவர்கள் என்மீது கொரியவா ளார்கள். தலைப்பாகையைத் தட்டிக் கீழே எறித்தார்கள். இதற்குள் தடியன் ஒருவன் வந்து என் முகத்தி லொன்றான். பின்னர் என்னை உதைத்தான். காண் உணர் வற்றுக் கீழே விழப் போகும் தருணத்தில் அருகி லிருந்த வீட்டின் வாசற் கம்பிகளைப் பிடித்துக்கொண்டேன். சற்று முச்சு வீட்டின் பின்னர் மயக்கம் தெளிந்தது. பின்னர் என் வழியே மீண்டும் போகத் தொடங்கினேன். வீட்டுக்கு உயிருடன் போய்ச் சேரலாம் என்று ஆசையை அகேசமாக இழந்தவிட்டேன். ஆனால் அப்போதும் என்னைத் தாக்கியவர்கள் மீது எனக்குக் குரோதம் பிறக்கவில்லை யென்பது கண்டுசூரகயிருக்கிறது.

இவ்வாறு காண் சென்று கொண்டிருக்கையில் டர்பன் போலீஸ் குபரி ன் வீட்டுக்குள் மனைவி எதிர் புறத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்தார். காக்கன் ஒருவேளை யொருவர் கண்கழி வோம். அார் தீரமுடன் பெண்மணி அப்போது வானம் மேகங்கள் மூழ்த்தும், சூரியன் அந்தமிகும் சமயமாகவும் இருந்தபோதிலும், அவர் என்னைப் பாத காப்பதற்காகத் தம்முடைய குடையைப் பிரித்துப் பிடித்துக் கொண்டு என் பக்கத்தில் கட்டி வரலானார். பெண்மணி ஒருவரை—அதிதும் ஜனங்களின் பிரியத்துக்குப் பத்திரமாய் போலீஸ் தலைவரின் மனைவியை வெள்ளைக்காரர்கள் அவ மதிக்க விரும்பவில்லை. அவரைத் துன்புறுத்தவும் பிரியம் படவில்லை. ஆதலின் அவர்மீது படாமல் என்னை தடிக்க முயன்றார்கள். இக்காரணத்தினால், அப்பெண்மணி என்னருக்கே வந்த பின்னர் காண்பட்ட அடிசன் அவ்வளவு பலமடைவை யல்ல. இதற்குள் காண் தாக்கப்படுமே செய்தி அறிந்த போலீஸ் தலைவர் என்னைப் பாதகாக் கப்போலீஸ் சேவகர் சிலரை அணுப்பினார். அவர்கள் என்னைக் கீழ்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள். வழியில் போலீஸ் கட்டைகளைக் கொண்டு போலீஸ் தலைவர் எங்களுக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பதெக் கண்டேன். அவர் போலீஸ் கட்டைகளில் என்ரு அடைக்கலம் தருவதாகக் கூறினார். ஆனால் இதை காண் சொன்னதுடன் மறந்தவித்து வீட்டுக்குச் சொன்னதாகது:—"கான் என் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுக்கொண்டேன். என்னைப் போலீஸ் சேவகரின் கையால் உணர்ச்சியிலும், அவ்வாறே என்னுடைய கட்டியின் கீழி யிலும் காண் கம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். என்னைப் பாதகாக் கப்போலீஸ் சேவகரை அணுப்பியதற்காக மிகவும் வந்தேன். மில்லன் அலெக் வான்டருக்கும் காண் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்."

போலீஸ் தலைவர் யுத்தி.

அதன் பின்னர் தொல்லை எதுவு மின்றி என்மீயின் வீடு சேர்ந்தேன். இதற்குள் சாயக்காலம் ஆகிவிட்டது. "கோர்வான்ட்" கப்பல் வைத்தியரான டாக்டர் தாதிபர் ஜார் என்மீயின் வீட்டில் இருந்தார். அவர் எனக்குக் கிண்கிண செய்தார். என்னுடைய காயக்களைப் பரிசேசித்தார். காயக்கள் அதிகமில்லையாயினும், ஒன்று மட்டும் நிரம்ப வலித்தது. ஆனால், காண் அமைதி பெறும் காலம் இன்னும் வரவில்லை. என்மீயின் வீட்டுக்கு முன்னால் ஆயிரக்கணக்கான வெள்ளைக்காரர்கள் கூடியிருந்தார்கள். இவரானதும் காலாட்களும் கட்டத்தில் சேர்ந்தகொண்டனர். கட்டத்தார், என்னை அவர்களிடம் ஒப்புவிப்பில்லை.

வீட்டையும் என்னுடன் சேர்ந்து எரித்து விடுவோமென்று அவருக்குச் சொல்லியுப்பினார்கள். ராஜமஜி உண்மை இத்தியர் துணதால் இறங்குப் பயப்படவில்லை. நினைவ இவ்வாறிருக்கிறதென்று போலீஸ் தலைவர் அலெக்வான்டருக்குத் தெரிய வந்தவுடன் அவர் துப்பிவோர் கிள்குடன் அமைதியாக வந்து கட்டத்தில் கலந்து கொண்டார். பின்னர் ஒரு வீச பலகை கொண்டுவரத் செய்த அதன்மேல் ஏறி கின்றார். இவ்வாறு கட்டத்தாரிடம் போகும் பாலையி லில், எவரும் என்மீயின் வீட்டு வாயிற் தகவை உடைத்துக் கொண்டு என்னை போகமுடியாதபடி காலகளை கின்ற கொண்டார். முன்னர், தகுந்த இடங்களில் அவர் துப்பிவோரை கிண்கிணியிருந்தார். மற்றும், அவர் வந்தவுடனே, தமது உத்தியோகத்தார் ஒருவரை முகத்தில் வானம் பூசிக் கொண்டும், இத்திய உடை தரித்துக் கொண்டும், இத்திய விபாயத்தையப் போல் வேஷம் பூண்டு உன்னே வரத் செய்தார். அவர் மூலம் எனக்குப் பின்வரும் செய்தியைச் சொல்லியுப்பினார்:—"உங்கள் கண்பணையும் அவர் விருத்தினையும், சொத்துக்களையும், உங்கள் மனைவி மக்களையும் காப்பாற்ற விரும்பினீர்களாயின் என்னுடைய போசனையைக் கேளுங்கள். இத்திய போலீஸ் சேவகரைப்போல் வேஷத் தரித்துக்கொண்டு என்மீயின் சாமான் கிடங்கு வழியாகத் தெருவுக்கு வந்து என்னுடைய ஆளுடன் கட்டத்தில் புந்து செய்த போலீஸ் கட்டைகள் சேருங்கள். தெரு முனையில் வண்டி உங்களுக்குக் காத்திருக்கிறது. உங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் காண் காப்பாற்றுவதற்கு யூத்த ஒரு வழியைத் திருக்கிறது. கட்டத்தில் ஆசைக் அதிக மிருப்பதால் அனைக் கட்டுக்குக் கொண்டு வந்து என்மீயின் ஆசைக் கட்டைகளில்லையென்றும், ஜனக் கட்டம் என்மீயின் வீட்டைத் தரை யோடு தகையாக்கி விடுமென்று அஞ்சுகிறேன். அப்படி சேர்ந்தால் என் வளவு உயிர்ச் சேதமும், பொருட்சேதமும் ஏற்படும் என்று என்மீய் தற்பண செய்து பார்த்தேன் முடியவில்லை."

மதிப்புரை.

"சுத்திரம்".

இப் பெயர் கொண்ட பத்திரிகை தற்போது தனது முதலாவது கட்டமுடிந்தது இன்னடவ தாண்டுகக் கொண்டிருக்கிறது. இது வக்கினி வின்றும் ஸ்ரீமான் ச. நா. சந்திர முதலியவர்கள் பத்திரி பத்திரியிற் கீழ் வெளி வந்த தலவென்றும். இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் ச. நா. சந்திர முதலியவர்கள் அருப்புக்கோட்டைத் தலைவரும், என்மீய் கண்பருவார். இன்னர் தனரா வக்கருமையார். காந்தி வழி பற்றி சுதந்திரம் மனிதனின் பிரபுபரிமை என்பதைக் கடைப்பிடித்து அவ் வழி முடிவில் எந்தகைய இக்கண்கள் கோரிய அஞ்சுகொஞ்சுகையார் என்று வெளிப்படுத்த யாக முன்பு கிறைபுகி வெளி வந்தவர். சுத்திரப் போராட்டத்தின் முன்னணி வீரர்களில் இவரும் ஒருவர் என்பாராம். இன்னர் தன்னுக்கிற் கொடிய "சுத்திரம்" என்னும் பத்திரிகை யாரம்பித்து சுதந்திரக் கொடிக்கப் பரம பலவதை யாம் மிகவும் போற்றுகிறோம். இப் பத்திரிகையாரம்பித்தது முதல்பரிமாவில் உணர்ச்சி பாரம்பி பல அரிய காரியங்கள் காந்தி திருப்பதாக அறிவிக்கும். இது கீழே வாழ்க. பக்கங்கள் 16 கொண்டது. வாழ்க் சந்திர உன் காட்டுக்கு ரூபாய் 5-0-0 மாகும். வெளி காட்டுக்கு ரூபாய் 5-0-0 மாகும். தேவையுள்ளோர், "மாணேஜர், "சுத்திரம்", ஆர்ன், 39-37-வது வீதி, ரக்கன்" என்ற விவசாயிற் கெழுதிப் பெறவும்.

இத்தரும் வழி என்னென [வினாவின்

சுத்திரம் வழி யெனச் சொல்